

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

Gazze Savaşı!

Şerî Bakış İle Sykes-Picot Bölünmeleri Arasında Gazze!

Üstad Ebu Mutaz Billah El-Aşkar'ın Kaleminden

Birçok davetçi, ilim talebesi ve şeyhlerin düşünceleri hâlâ Sykes-Picot bölünmeleriyle bağlantılıdır. Zira onlar, vakıayı, hatta şerî delilleri okurken, görüşlerini Müslüman ülkelerde meydana gelen bu bölünmelere göre ortaya koyuyorlar. Örneğin Ürdün ya da Yemen'deki yoksulluktan, Somali'deki kaynak yetersizliğinden ya da Sudan'daki kıtlıktan bahsettiklerinde, coğrafi sınırlara, enlem ve boylam hatlarına ve Sykes-Picot bölünmelerine göre çözüm ürettiler! Dolayısıyla bu ümmetin, akidesi, sancağı ve zenginlikleriyle tek bir ümmet olduğunu unuttular.

Müslüman ülkeler bir olduğu gibi zenginlikleri de birdir; dolayısıyla Körfez halkı zenginliklerin keyfini çıkarırken ülkelere birinin açıktan ölmesi doğru değildir. Ayrıca Gazze'deki hazırlıklara bakıp şerî yönünü Sykes-Picot yaklaşımına göre ele almak da doğru değildir. Örneğin şöyle diyor: Gazze halkının hazırlığı Yahudilerle savaşmak için yeterli midir?! İlim ehli ve talebeleri, fikhın detayları hakkında konuşmaya başlıyorlar! Oysa ayetlerde ifadesinde asıl olan, bu ümmetin tek bir ümmet olduğu ve cihat için gerekli olan hazırlığın, hareketlerin, grupların ve bireylerin değil, ümmetin hazırlığı olduğudur. Zira Subhanehu şöyle buyurmuştur: وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ “Onlara (düşmanlara) karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve cihad için bağlanıp beslenen atlar hazırlayın, onunla Allah'ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği (düşman) kimseleri korkutursunuz. Allah yolunda ne harcarsanız size eksiksiz ödenir, siz asla haksızlığa uğratılmazsınız.” [Enfal:60] Bu, ümmete yönelik bir hitap olup birey ve grup olmaları bakımından bireylere ve gruplara yönelik bir hitap değildir; dolayısıyla bugün ümmetin sahip olduğu uçak, füze ve zenginlikler gibi maddi güç açısından sahip olduğu hazırlık, sadece Yahudilerle savaşmak için değil, İslam'ı tüm dünyaya yaymak için gerekli olanın bile çok ötesindedir. Bu yüzden Gazze'deki direnişin gücünü araştırırken, ağır silahlı bir varlığa karşı ayakta durması için yeterli midir yoksa yeterli değil midir ve benzerleri, kapsamlı bir şerî araştırma değil, aksine hatalı bir araştırmadır.

Cihat emri başlangıçta bazı Müslümanların yerine getirmesiyle diğer Müslümanların üzerinden düşen farz-ı kifaye olup bir kafirin bir İslam beldesini işgal etmesi gibi durumlarda, orayı herhangi bir şekilde askıya almak caiz değildir. Zira cihat hakkındaki şerî hüküm, ümmetin üzerine farz olmasıdır ve ümmet de gerekli güce ve daha fazlasına sahiptir. Bu yüzden Gazze'nin tek başına savaşmaya devam etmesi, yardımsız bırakılmaktan ve şerî hükmü gerektiği gibi yerine getirmemekten başka bir şey değildir. Dolayısıyla Gazze halkı sorumluluktan kurtulup sayfalarını temize çıkarsa da günah, her biri gücü ve takatine göre tüm Müslümanların boynunda asılı kalır ve ölüm, açlık ve yerinden edilme ortadan kaldırılıncaya, hatta tüm Filistin Yahudilerden

kurtarılıncaya kadar da kalkmaz; avam ya da alim olsun Müslümanların üzerinde ihtilaf etmediği asıl işte budur.

Bunun da ötesinde şu anda Yahudilere karşı cihat etmek tüm ümmet için farzdır; çünkü Yahudiler, Müslümanların topraklarından birini işgal etmişlerdir. Zira bu durum, cihadın farz olduğu, yani farz-ı ayn olduğu dört durumdan biridir. Şâri'nin talep ettiği şekilde şerî cihat, yüz yıldan fazla bir süredir askıya alınmıştır. Müslümanların Halifesinin hazırladığı ve ordu için planlar yaptığı cihat, (ulusal) sayı, gruplar, coğrafya ve sınırlar temelinde olmaz.

Maalesef ilim talebeleri ve alimler, birçok fikhî konuları, ümmetin birleştirici varlığı olan Hilafet Devleti'nin yıkılmasından sonra meydana gelen bölünmeler düzeyinde araştırdılar ve şerî hükümleri bölgeselcilik ve hizipçiliğe bağladılar. Oysa asıl olan, işleri doğru bir şekilde yoluna geri koymalarıydı. İstilahlar savaşında yaptıkları ilk hata (velayetü'l emr), yani sırtına vursa ve malı elinden alınsa bile itaat edilmesi ve sabredilmesinin vacip olduğuna delalet eden emir sahibinin kim olduğu hakkında olmuştur. Biatın nasıl olduğu ve biat hakkının kime ait olduğu hakkında olmuştur. Zira deliller, biat olmadan gelse ve uyguladığı anayasaya dikkat etmese, hatta Amerikan ve Avrupa anayasasını uygulasa ve küfür hükümlerini İslam'ın hükümleriyle değiştirse bile kendi bölgesinde hareket eden herkesi emir sahibi (veliyü'l emr) yapacak şekilde uyarlanmıştır! Oruç, devlet tarafından Sykes-Picot kriterlerine göre ilan edilmekte, cihat yönetici tarafından askıya alınmakta ve istediği zaman ilan etmektedir. Aksine bunun da ötesinde özellikle Gazze'de cihat farzını Gazze'deki grupların boyunlarına yüklediler ve onların kahramanlıklarını ve fedakârlıklarını izlemekle yetindiler. Hatta nâsırları eğip büktüler ve Gazze'deki grupların gücü yeterli mi yoksa yetersiz mi gibi araştırmalara girdiler! Yine gücünü ve kudretini bilmedikleri bir düşman karşısında cihat etmeleri farz mıdır şeklinde araştırmalara girdiler! Dolayısıyla İslam ümmetinin barışının da savaşının da bir olduğunu unuttular.

Meseleyi toparlayacak olursak diyoruz ki: Bugün Müslümanların şerî anlamda bir veliyyü'l emri yoktur; zira Müslümanlar, yüzyıldan uzun bir süre önce Osmanlı Hilafetinin yıkılmasından bu yana bir kimseye biat etmediler. Veliyyü'l emr, ancak şu üç şartla doğru olur; birincisi; ümmetin ya da onu temsil edenlerin ona biat etmesi. İkincisi: Kitap ve sünnet üzere biat edilmesi. Üçüncü şarta gelince; genel olarak Müslümanların yöneticisi olması için biat edilmesi. Bu üç şarttan birinin karşılanmaması halinde akit bozulur ve temel unsurlarından birini kaybetmesinden dolayı da şer'an geçersiz sayılır. Cihat, Allah'ın Müslümanlara farz kıldığı şerî bir hüküm olup yerine getirip gözeten ve İslam'ı yaymanın ve Allah'ın kelimesini yüceltmenin önündeki tüm engelleri kaldıran da İslam ümmetidir. Bu ancak bir devlet ve bir Halifeyle olabilir; böylece ümmet, gerçek anlamda veliyyü'l emr olan kişiye biat eder. Dolayısıyla ümmet bu vasfa ulaşmadıkça, kısır bir döngü içinde dönmeye devam edecek, fedakârlıklar gösterip şehitler verecek, sonra da bir hain veya bir ajan gelip tüm fedakârlıklarını ve zaferlerini yok edecektir! **وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ**
“Şüphe yok ki Allah, onlara yardım etmeye mutlak surette kadirdir.”
[Hac:39]

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 513. Sayı - 18/09/2024](#)